

ACC. N.R. M. 14011:1-3.

Landskap: Skåne Upptecknare: Anders Mårtensson
Härad: Gälds Berättare: Johanna Svensson
Socken: Hörröd Berättarens yrke:
Uppteckningsår: 1955 Född år 1881 i Rebbetuaröd

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

Johanna Svensson bor i Rebbetuaröd.

Vad släp gärd? hus? *

Hemmets prydnade, s. 1-2.
Fpisar. s. 2-3.

LUF 49
M. N. 65.

ent. samtal m. A Mårtensson 23/3 60 är det ett
erbett husuanshus, E. Forsby

Skriv endast på denna sida

ACC. N:R M. 14011:/.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Lövning:

Man tog in asp- och asklöv i stallarna till fåren.

Golven:

Man skurade golven först, sedan strödde man sand och ene till söndag, eller när som ~~helst~~ helst man ville ha fint. Det var så friskt och gott. Vi skurade alltid till varje högtid. Vi hade brädgolv, men det var mycket brukligt med lergolv. Vi fick trasmattor, när jag började skolan. Mattorna användes varje dag.

Väggprydnader:

På väggarna hängde tavlor med bibliska motiv och så naturligtvis kungafamiljen.

De som var rika gav fölsekransar.

Jag var ganska liten när vi fick tapeter, annars hade man vitkalkade väggar. Tapeterna kostade 10 öre rullen, Somliga målade väggarna istället för att tapetsera.

Bords- och skåpprydnader:

Luk hade vi aldrig på bordet. Borden var skurade och de skurades med sand, vilket även var fallet med de andra möblerna.

Luk på bordet, när vi hade främmad eller höstefolk.

Man köpte grannlåten på marknad och satte på skåpen.

ACC. N:R M. 14011:2.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Blommor:

Vi satte blommor i vas och i fönstret stod pellagonier, myrten och kristiblodsdroppetrad.

Belysning:

Man både spann och kardade vid det dåliga sken, som plirkan åstadkom. Man stöpte ljus av talg.

Proserna tryckte man fast på väggarna.

Kakelugn:

Öppen skorsten hade vi och värmen fick vi från kakelugnarna. Jag kommer ihåg att det red en gubbe till häst på framsidan, och att det var långa rader med krigsfolk på sidorna.

I kakelugnen eldade vi med allting. När man hade kyllnat kakelugnen med bränne, lade man in en korg torv. Sedan behövde man inte elda mer den dagen.

Bakugn:

I bakugnen var det välvt tak. Den var murad av tegel, men det fanns lerugnar på många ställen.

Det var mycket besvärligt att kyllna, för det gick åt hur mycket bränne som helst.

Vi satte en gammal kakelugnsplatta för bakugnsöppningen.

Vi eldade med ene och videgrenar. Vi tog in baska om hösten och lagrade den för att den skulle bli torr. Det blev kvickt

ACC. N:R M. 14041:3.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

varmt med ene.

Matlagning:

Vi använde kopparkärl, som hade ben.

Jag har druckit kaffe så länge jag varit född. Kaffebönan skulle bara gagnas om söndagen. Rågkaffe däremot fick vi dricka hur mycket vi ville.

Många kvinnor hade bara så att de kunde äta en skiva grovbröd doppat i brännvin. Vi eldade med bokbränne vid matlagning, ty det rök inte.

Kokspis:

Vi fick kokspis när jag var 17 år. Far tog ned kakelugnen och satte spisen där i stället. Vi tog ned båda samtidigt och fick två järnspisar i stället. Det var så högtidligt.